

terne; men saa meget er sikkert, at Flaaden maa betragtes som den levende, den bevægelige Stridskraft. Dens Opgave vil, for saa vidt den er i Besiddelse af den fornødne Styrke, være at imødegaa den fjendtlige Flaade, og jo længere borte fra Kjøbenhavn det kan ske, desto heldigere anser jeg det for at være, saaledes at man ikke paa en Maade trækker den fjendtlige Flaadestyrke hen til Kjøbenhavn. Er Flaaden imidlertid ikke stærk nok til saaledes at søge Kampen i noget fjernere Farvand, vil den dog være henvist til at angribe de enkelte Skibe, som nærme sig Kjøbenhavn, og til at søge at overvinde og at tilintetgjøre dem. I det Tilfælde, at de skulde blive nødsagede til at søge ind under Beskyttelse af Søforternes Artilleri, ville de dog altid være henviste til at føre offensive Stød ud imod Fjenden, naar Leilighed dertil gives, og ved disse offensive Stød kan ikke alene fortaas dem, der afgives ved Artilleriilden, men ogsaa den, der søres ved Hjælp af Bødderne. Hvorledes man end betragter Sagen, ville Søforterne i en Kamp her ved Kjøbenhavn eiter min Mening blive Hovedvaabnet, og Flaaden kun Hjælpevaabnet: men det er da stridende imod alle Regler at henlægge Hovedvaabnet under det auxiliære Vaaben. Der kommer efter min Formening endnu en Betragtning til, og det er den, at man, naar Kjøbenhavn faae en Landbefæstning, dog vil blive nødsaget til atter at omgjøre de Forandringer, som her foreslaas. Ja, den ærede Ordsfører smiler; han tror, det har lange Udsigter med Kjøbenhavns Landbefæstning, men jeg maa fra mit Standpunkt holde paa, at den dog staar i en sandsynlig Udsigt. Naar altsaa en saadan Landbefæstning kommer tilveie, vilde det være besynderligt, om en Del af denne et Hele udgjørende Befæstning skulde henhøre under et Bævn og en anden Del under et andet Bævn; Overkommandoen maatte dog i ethvert Tilfælde være fælles. Naar vi tage Sagen fra den rent praktiske Side, tror jeg ogsaa, at Søværnet vil have nogen Banskælighed ved at skaffe den fornødne Besætning tilveie i Tilfælde af et pludseligt og uventet Angreb paa Kjøbenhavn fra Søfiden. Et saadant er jo ingenlunde utænkeligt eller kan siges at henhøre til Umulighederne. Det kan komme som et Lyn fra den klare Himmel, og det gælder da om saa hurtigt som mulig at være beredt paa at parere det; men naar et saadant Angreb truer, vil en af de nødvendige blandt de nødvendige Foranstaltninger være at klargjøre Skibene. Der vil altsaa være fuld Bestjæftigelse for Flaadens hele Personale, medens Landartilleriet vil have ikke saa Kræfter til sin Naadighed, som det kan føre ud paa Søforterne for at forstærke Besætningerne der, foruden at det kan indkalde det til Kammerne hørende Mandskab, for saa vidt der bliver Tid tilovers til at bringe dette tilstede. Vi have her Kjøbenhavns Bævnings Artilleri og Feltartilleri-

riet, som i saa Tilfælde kan yde en værdifuld Assistance. Det forekommer mig heller ikke, at der er Mæde, som taler for at henlægge Artilleriet paa Søforterne under Søværnet, end for at træffe en lignende Foranstaltning med Hensyn til Rystbatterierne og Rystforterne, men derom har det ærede Flertal slet ikke udtalt sig. Naar man vil føre Artilleriet paa Søforterne over til Søværnet, ser jeg ikke, hvorfor man ikke ogsaa foreslaar, at det Artilleri, som skal besætte Forterne ved Ågersøfund, ved Kallundborg, ved Korsør og rundt omkring i Landet, ligeledes overføres til Søværnet. Det vil imidlertid være en ganske anderledes storartet Foranstaltning, og man maa da skabe her, hvad man har gjort i enkelte andre Stater, nemlig et helt Rystartilleri, som kan staa under Marinen. Jeg maa dog gjentage, hvad jeg udtalte tidligere, at jeg under vore smaa Forhold anser det for rigtigt at holde de ensartede Institutioner saa samlede som muligt. — De næste Vædringsforslag, der ere stillede, ere de under Nr. 2—9, der alle angaa Udskrivning og Indkaldelse til Søværnet. Forsøgelsen af den for Søværnet bestemte Styrke er jo foranlediget dels ved Forslaget om en Fortafdeling og dels ved Flertallets Plan om at besætte Flaaden med 3 Aargange i Stedet for med 4. Jeg tror nu ikke, at denne Plan giver saa stor Sikkerhed for at faae saa vidt mulig nyt uddannet Mandskab til Flaadens Besætning som Regjeringsforslaget, naturligvis med den Gjenindkaldelse, som er forlangt i dette. Beføstningen vil ogsaa blive betydelig større efter Flertallets Forslag; jeg har ladet gjøre en Beregning i saa Henseende, og den viser en Merudgift af 200,000 Kroner, minns hvad Gjenindkaldelsen koster, derved at der fordres en større Udrustning. Dette Forslag kan dog naturligvis kun modtages med Glæde af Flaaden, da det vil medføre en større Uddannelse for Officerer og Underofficerer; men naar jeg ser hen til Vædringsforslagene under Nr. 10 og Nr. 20, synes jeg, at der ikke er givet nogen stor Garanti for, at disse Udrustninger kunne faae en saadan Barighed, at man kan sikre sig en tilstrækkelig Uddannelse af Lægsrullemandskabet. Den Gjenindkaldelse af anden Aargang, som er foreslaaet i næstsidste Stykke af Lovforslagets § 7, er kun paatænkt benyttet under overordentlige Tilfælde. Man har troet det rigtigt at sikre sig at kunne i særlige Tilfælde skaffe det fornødne Mandskab til Flaaden uden at vække Opsigt, og jeg tror saaledes, at denne Bestemmelse ikke behøver at vække videre Frygt hos det ærede Flertal. Underledes forholder det sig med den Gjenindkaldelse, som omhandles i § 11. Den er sat ind i Loven for at kunne finde Sted ogsaa i Tredsted; det er en ordinær Foranstaltning, men en saadan, hvorpaa jeg tror, at man maa lægge en særdeles stor Vægt. Den ærede Ordsfører for Flertallet udtalte, at disse Gjenindkaldelser vare særlig besværlige